# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **V. Ř.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5 - Smíchov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 7. 2011, č. j. 2 Ad 44/2011 - 20,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 25. 7. 2011, č. j. 2 Ad 44/2011 - 20, odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 4. 2011, č. j. X. V odůvodnění konstatoval, že tuto žalobu považoval za blanketní, neboť neobsahovala náležitosti stanovené v ustanovení § 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že žalobce neuvedl důkazy k prokázání svých tvrzení, neoznačil napadené rozhodnutí správního orgánu, nepřipojil opis tohoto rozhodnutí, ani neuvedl důvody, ve kterých je spatřována nezákonnost napadeného rozhodnutí a návrh na konečné rozhodnutí, uložil krajský soud žalobci usnesením ze dne 23. 6. 2011, č. j. 2 Ad 44/2011 – 6, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení uvedené vady podání odstranil. Zároveň jej v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s. poučil o tom, že uvedené vady brání věcnému projednání žaloby a nebudou-li odstraněny, soud žalobu odmítne. Žalobce na toto usnesení krajského soudu reagoval podáním ze dne 7. 7. 2011, v němž krajskému soudu sdělil, že žádnou žalobu nepodal.

Přípisem ze dne 14. 7. 2011, č. j. 2 Ad 44/2011 – 17, krajský soud žalobce vyzval, aby s ohledem na obsah svého podání ze dne 7. 7. 2011, ve kterém uvedl, že žádnou žalobu nepodal, soudu sdělil, zda na žalobě (podání) trvá, či ji bere zpět. V dalším podání doručeném krajskému soudu dne 22. 7. 2011 žalobce požádal, aby mu byl důchod vypočítán z průměrného platu v České republice a opět sdělil, že žádnou žalobu nepodal. Krajský soud uzavřel, že žalobce byl k opravě a odstranění vad svého podání, doručeného soudu dne 22. 6. 2011, vyzván usnesením ze dne 23. 6. 2011, č. j. 2 Ad 44/2011 – 6, v jehož

rámci byl rovněž poučen o následcích nesplnění této výzvy. Jelikož žalobce své podání ve stanovené lhůtě, ani do dne rozhodnutí krajského soudu nedoplnil, soud žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uvedl, že vše požadované již dodal a nevidí tudíž důvod k odmítnutí žaloby. Zároveň přiložil již zmíněné rozhodnutí žalované, z něhož bylo zjištěno, že jím byly zamítnuty námitky stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2010, č. X, o přiznání starobního důchodu stěžovateli podle § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve výši 10 655 Kč měsíčně. Orgán rozhodující o námitkách podle § 88 odst. 3, 4 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dospěl k závěru, že námitky jsou nedůvodné, neboť napadené rozhodnutí je v souladu s právními předpisy a je věcně správné.

Stěžovatel v kasační stížnosti znovu žádal, aby mu starobní důchod byl vypočítán z aktuálního průměrného platu v České republice, jak se to běžně dělá romským spoluobčanům.

Krajský soud usnesením ze dne 1. 8. 2011, č. j. 2 Ad 44/2011 – 30, stěžovatele vyzval, aby uvedl kasační stížnost do souladu s platnou právní úpravou, zejména aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadl a doložil plnou moc k zastupování v řízení o kasační stížnosti advokátem, a to ve lhůtě do 1 měsíce od doručení tohoto usnesení. Zároveň jej poučil, že zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti je ze zákona povinné, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Podle obsahu spisu stěžovatel na toto podání nereagoval.

Dne 23. 9. 2011 byla věc krajským soudem předložena Nejvyššímu správnímu soudu, který přípisem ze dne 27. 9. 2011, č. j. 4 Ads 131/2011 – 35, spis vrátil krajskému soudu k doplnění, neboť krajský soud opomenul stěžovatele poučit o možnosti požádat pro řízení o kasační stížnosti o ustanovení advokáta soudem ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s., a uložil krajskému soudu, aby stěžovatele vyzval ke sdělení, zda žádá o ustanovení advokáta soudem.

Krajský soud přípisem ze dne 30. 9. 2011, č. j. 2 Ad 44/2011 – 36, v návaznosti na shora uvedený pokyn Nejvyššího správního soudu stěžovatele upozornil, že podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. má možnost požádat o ustanovení zástupce (advokáta) soudem. Pro případ, že by se stěžovatel rozhodl o ustanovení advokáta požádat, zaslal krajský soud stěžovateli formulář (vzor 060 o. s. ř.) a vyzval stěžovatele k vyjádření, zda o ustanovení zástupce žádá či nikoliv, s tím, že odpověď se očekává ve lhůtě 10 dnů od obdržení této výzvy. Krajský soud dále stěžovatele poučil, že nebude-li v řízení před Nejvyšším správním soudem zastoupen advokátem (ať již na základě plné moci či ustanoveným soudem), nezbude Nejvyššímu správnímu soudu než pro tento nedostatek podmínky řízení kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítnout.

Na uvedenou výzvu krajského soudu reagoval stěžovatel podáním osobně doručeným krajskému soudu dne 12. 10. 2011, v němž uvedl: *„protože moji záležitost hodláte smést ze stolu, z paragrafů máte pomotaný náhled na věci a nevidíte za veškerou tou všivárnou především poškozeného člověka, předávám moji záležitost judikatuře Evropského soudního dvora pro oblast evropského justičního prostoru ve věcech civilních Brusel I, tam se zase uválí smíchy. Až bude můj advokát podávat kasační stížnost, tak to poznáte, rozhodně to nebylo moje ohrazení k odmítnutí žaloby a doplnění, popř. znovu zaslání dokladů ze dne 30. 7. 2011. Hlavně už mi nic nepiště, nejsem na vaše deformace zvědav, chci pouze, aby mi byl důchod vypočítán z průměrného platu v ČR k datu nástupu do důchodu, což bylo v prosinci 2010 a což se běžně praktikuje, např. u rómských spoluobčanů.“*

S ohledem na obsah stěžovatelova podání tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení ani nepožádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, přestože byl řádně poučen o možnosti požádat o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a o důsledku v případě nevyhovění opakované výzvy soudu.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud důvodností kasační stížnosti nemohl zabývat, neboť mu v tom bránil výše uvedený procesní nedostatek.

Nad rámec potřebného odůvodnění Nejvyšší správní soud dodává, že mu není znám žádný případ, kdy by výše starobního důchodu pojištěnce byla vypočtena podle průměrné mzdy v České republice, jak se stěžovatel mylně domnívá. Takový způsob výpočtu předpisy důchodového pojištění neznají. Česká správa sociálního zabezpečení postupuje při přiznání dávky a jejím výpočtu podle příslušných ustanovení zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, přičemž výše starobního důchodu je tvořena základní výměrou, která je tvořena pevnou částkou (jednotnou pro všechny pojištěnce v daném období – v roce přiznání starobního důchodu stěžovateli činila podle § 33 odst. 1 uvedeného zákona 2170 Kč) a procentní výměrou, která v souladu s § 33 odst. 2 téhož zákona je stanovena procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do vzniku nároku na tento důchod a podle doby pojištění získané po vzniku nároku na

tento důchod. Při výpočtu výpočtového základu vychází Česká správa sociálního zabezpečení z osobního vyměřovacího základu pojištěnce, pro jehož výpočet je rozhodující především výše příjmů pojištěnce v rozhodném období. Ten byl u stěžovatele zjištěn částkou 17 398 Kč. Podklady pro jeho stanovení jsou uvedeny v osobním listu důchodového pojištění, který byl pojištěnci zaslán. Pokud některé údaje zde uvedené (výše výdělku, přehled dob pojištění, zařazení do příslušné pracovní kategorie) neodpovídá skutečnosti, jak stěžovatel naznačuje, nechť požádá žalovanou o přepočet dávky.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu